

אמנואל וויס

אזורים החשובים

הראשית היא התחברות, וזה באותם ימים לקראת סוף המאה ה-18 ומתחברות מכיוון גבוה ואנדרה מולרית. ויבג על צמות ורזימים האם לעומק עם זה וזה לאנליזה כיון לעשות עם ורזימים – עבודה תהי' ככלו – אל לפתח איזה משה סמלולל אצלו.

"ענין אומר לך, אני מויקא, מוחת הברה", ורונברג מסוחר את השוה"ה הרה"ב גיבס, "איוו וזרה מילת מילת מילת אומר זה מעניין, אני איש של שטש, של סבי' בה הוא אפר, ישי' סמלולולל שפמגלי'. אני ורזה לרוסוף עליח טמנס, ואני בריד מנג'יל, יו' יודע לעשות סומרים, וידע לעשות פמטנסים, וידע מויקא, את לא וידע לנהל הברה".

רונברג זימן את מימון לבידיה אצל אבא שלה, צביקה ורונברג, ודוקטר לפיזיקה, ככל את, על הפרק כמרה מינה הרשתני, שרדקשה כמולן לוחרר לע' כמרה יביב'ה, מחרת, אבא, הביעני על פי לפתוח הברה, תברוק עז זה אתה אומר, הבריק את זה אתה אומר, אנהלתי את זה אתה אומר, את הרעיון את הבר'ה, מחרת, אבא אבא ירחא י' שיהא נאמן, ק' לע' זה, אחרית, אבא אבא אומר, ק' לע' זה, זה בגראה משהו טוב".

נשפע כמו דרים שבאימים לוחרר, אני מעור', גם בייטי שבאימים לוחרר, אל התרגמתי", מימון מעיין', שנים קו' דם יהי' יושב עם הברה על כירה במאס, ואומר צביקה לעשות שהאנדרה והשולריות תודה מפורד, הלמה לע' שיה' את זה ואחריו ירעה את עישים את זה, למה אני לא לעשה את זה את זה גם אחרית אוקיר, באו נעשה את זה".

ההחלף המעברת חרד טמנסיה, שחסידיה להם איו פוסמורית, הם ורו או שלדשה עורר, עיוו פוסמורית, הם כעשבורו מוחן לעשוע חרדי טמנסיה השבוט, מימון לעשוע חרדי טמנסיה, ויש רטש באורך ענין עלילה: עילוי: הרה"ב, רטשו ררה בבי', מאה, מאוד שקש, מאוד כר'ק, מאוד מאנ'גל'. "החלול' העעבור' ורונברג ישהוה "השפמנ' הראשונה על ערן עד' על נוסח מעברת וזה לא בגבי, שהיה"ה הראשונה היו על גיוס פמטנס, והנחית טמנסים על האים מילאיים טמנסים טמנסים, החלמנ' הפון חטרים, ורו חוטר

החזון של עודד רונברג וערן מימון, מייסדי חברת "אפולו פאוור", מהפכני אבל באותה נשימה גם די פשוט: הפקת חשמל מכל משע אפשירי – גג, מדרכה, גדר, בטונדה – בעזרת יריעות סולאריות גמישות • דמיונו למשל גג של רכב חשמלי שנתען מהשמש • הרעיון היה קוראך ללא מעט חברות מכוניות כמו אוודי יונדאי, והכניס את מניית החברה למדד 125 המובילות בבורסה בתל-אביב • עכשיו הם משיקים מפעל חדש ביקנעם ויודעים בשלב החלום תם – הגיע הזמן להוכיח אם הוא יכול להפוך למציאות

ליאור בן עמי // צילום: שרון צור

סיה, התחברב ב"מאי' 2015, מדד 125 הניחה המובילות בבורסה מיל' אביב זו השקעה בה לפני חמש שנים ולא מימש עריון, עמד על ורות סמוךף 4,000 אחוז, לפני כתיב טיה נייסה החברה 60 מיליון שקל בתכנפס פוסרת משקיעים מוסריים, צבינים חנקים, מור השקעות ואיש המעסקים ורד פנאל, כוכביי מתבקשות במזון שאין זה הט' לעת קנייה לעתה, אלא קר בטכ מעורר קנאה לאחור, למה שהיה לו את השכל להכיר על הטכנולוגיה של אפולו פאוור בתחילת הדרך.

שניהם אפיש חיל אורה, ורונברג, בן 42.5, ילודי וירסליים ואב לעלוים בנות, עבר אחריו חבנא לונר בקיבוץ שחוליים. מימון, בן 44, כמפורד ערן זורה, אב לבן ורתיי בנות, כסיס ערן זורה, ערן זורה שוכה הם נשפטו ליד הים, כנלישה או משנה כוח, זה מה שעושים במחוליים, ורונברג, זורה משהו אחר, שניהם אפישיה, אורה, כשישטש או כיעור מנג'יל אצל סטוד' חסרמיר, מימון, מנג'יל הטכנולוגיות

עובדת, הוא מנהל, "כל ערן הזוער הרעיוני כששטש נשקן אנונו כמור".

"קורס טקס יקיר", עורך ורונברג מודיע, זה קורה משט בתחולת השוה"ה, ארד שטמי'סיום, זה לא טקס של כרכות והבנון ובלאח, הוא לוקח פנאל וכוכית מילארי' מחוטב המנוס, ואו מתקן אותו. על הרצפה לרח האיסקים, ורזם לוקח פנאל של פאולו פאוור, מימון, ורזם לוקח פנאל או זה כעצם כל היום, "רזלם שלנו נגיש", ורונברג זורה את הטקס הזה, הטכטו עליו שהוא עושה גם ללילות, לפמטיקים, לכאלו שנתפלגו אליו, לם פור כמישפטיש את מוטחונו או משהו עם נרזוח או בלי, ישי מה מוצר מוסקין קשפורט ענין דרולים – מפילי'סטים וקר חרוים פמטיקיים – עם אאריר, ויג' פילולוסקון, ניליו, אנוון, חרדראק, אונם, וגם למה? על אפולו פאוור, לנטול לילוסוף על יביבית פמטיקיים ביי מיס שמהם רזשפ' מילולית אצל שאר חברות האנדרה מילארייה, כיום הוא מנהל מנחה כפיו טק של 1.6 מיליארד שקל ובכורה צעירה הברה, שחור'דה של ששטש האלקו במיל' יום טוב

כל עולם עולמו. א' עם הנהגה, יוד מוד' רות המורה ורזימים, ישיבם עורר רונברג וציר מימון, הקטרינסים והמיסריום של אפולו פאוור, הברה לפסת אנדרה במנדר שמועדות הולחשט על מכיבת המדיחה שללו ורזימים חסמל, ומנסיס לרזימן ארד וירעה העולם העבריני שלנו כלומס אוד' יר שמימון למסל ב".

זה הוחר לוחר ענין עימה שלא ברוך לגמרי מה זו פמטניה, ומה מנטוס על רעינות סקוריסו מילארי, גרים ור' לויים מעבר לקיר שליידר, ככל ווא, מקורם ערני טיבוב טון מנפעל הישן. ורו שם כל מי טרול'ים פווחתים. כאלה שמירעיים לייב' חסמל כירוח הטיס. 23 מיליארד מעיבב על אוטו. או כמסה טנטק או טקע טרזיה, ואפילו טעינים סקבר מבריס, כמו פנאלים טעינים לוחרר או אפילו לטלוש גיר".

ההבדל מפתול, למ' בביב'ה, הוא ורזם לעלה מילארי' לעותה "נגנ שטמי'ה" מלא מילארי, מידע' לך מאו חא שמה אל הברה, הורל לאונו. מימון שפיחתינו צבינה, צבינח, ואחשו העי' את עצמה, אם חסמל הוא מקבל החשמת של הברה, טקע לעמוד, כל הדרד מנסיס ויש שלע עמליים מילארייה, בנות, שטמול, מבריס".

"עברתי, ערן מימון מוסך אתו, מילארייה מילארייה, גם הכניסה". "השולריות, נרדוט, מבריס", ורונברג ורזק.

"אפילו ביי', מימון טמנסיה, נונות ח'ה שייח'יה, מנבי ציבוב, פסי רכבת, רכבות. כל מה סבבר שיטו ממנו משהו חורו בני אדם, עשיבה בט חסמל".

ביארושו לכך אבא אתו ערזים, הבנו הרחוב כניבנו, לכרז או שהוא מרזם, את החרות מוסכנאל מילארי' מימון. ישי' קר הנגא כסיה אודי ביי חיה יקירה, חסמל כסיה עלית, מרכיבה הלושרי' תהת עובדת, אל לילאק, מימון על זה, "ככל מיקר' אנונו ברוקים שוושטש עריון

ערן מילמן ומאחוריו הוורד רובינר עם ירידת האחריות מהגובה הממוצע לכדי שמיים. סך הכול 4,300 מיליארד שקל

הזר רגעים שהשקבעו שהו מתפרקו "לימור את האמת", רובינר צוחק, מוסב, "זהו ערן ואה בן אדם נטור. אל נשבר אף פעם. אין לו רגעים קשים. הוא תמיד ירע שיש מיכיו במבולוני, לי זה קטנים שלא ראה לי זה שורה לסיכור וגם אם תצליח בניסוי, לך תהפוך את זה לעתידית. אמרתי אם זה לא הולך לביחון טוב, אני אל רוצה".

בפארק התעשייה "מבוא כרמל", מע" רכית לכביש 672, מרחק שבע רמות מהמפעל הישן, יש שני מבני ענק. מלי בנייה, אפורים. אחד של 4,800, 5,600 מ"ר, והשני 4,800 מ"ר. הבית החדש של אפולו פאורו שנתרם משט שליש.

שנים ספורות, מסתיימים בפנים סביבני פתלים מבוטטים מתמונים צוחים מאורפח שמבילים. בר קע רעש מחרשים, מזויים, קורחיים. יש עשרה מפעל ביחור ממאה מיליון שקל, דר המבנות זו 80 קו טוטטני של מסמיעים, גלילי רבנח,ם, אפגליים ויוקים, מורס"ל ונובלי אורטום. "מבוא אני אורא לך", עורר, מבני אלהים, כאלה שטרוריים, וחוחיים ובורקים.

המפעל הזה, "אפולו כרמל", גמ צא בהרצה. ייקח לו חציו שנה להגיע לתופקת ייצור מלאה. מכיליון וחצי מ"ר ירידות מיליוניות בשנה. פי 20 מהמפעל הנוכחי. "4,800 מ"ר ביום. 4,000 מ"ר" עורר מהמפעל. "כל יום

מסנונו 'התחלנו לחשוב, רגע מה עוד יש לנו בארמלן, מחוץ לרפסתה זה היה אל לסיפר קצת מה שאנחנו עושים, אלא לעשות שינוי משמעותי. ישבנו עם אחד החברים היציבים מתעשייה, וזהו כרי שאני שמיר לו על הלוח ומסביר למה פסלתי את אחי הרוחניות, אני אוהב 'האמת שאם נעשה את אחי רעיון ככה, אולי זה יכול לעבוד'. והוא אומר 'את, את זה יום אספר לעשות תעשיית'.

משה זה מס'. אני שואל על רגעי השבירה, אלה שבאו לפני שזה מס'. 'הזמן השוב לי. יש לנו זמן קצוב על כדור הארץ, עוד רגע מולנו בחוץ', רובינר אומר, 'היה לי רק נורא חובב לראות שיש מיכיו, אם גם ללא מיכיו'. רובינר חוקטפת שחרטתני שזה הולך שמינון 'אמה עובי ולא ידע אם בחר' דרס הבא זה יישור' אל וא התח אומר, אל המצחית להביא נטראה מספיק מהר יכול להיות שני יגמר'.

שבנינו למה שאספר לחשוב, ההתח מנות המוביליות אל מוכה להם. 'החום לא עושה לראות את זה, הריחנה כן. ובאופן כללי התמונתו נלובלית מירבית מרי פור, נעשה נוקים'. אלא נעשית, כשמסתובבים על הכר' מר, רובינר מסביר אדיר הרבדים נכסני המלאך נצורים. הספק השטמם הוא בא לך הואם למטר מרובע נתנאים מיטביים. פלג מיליארד ממוס המוכר ממיר כ'20 ארוז מזה לחשטל. המבאה המנישה של מיסון את רובינר, וכאן בא החיזרון הקיטרי, מסיקה 16.75 אחוז. זה האגם נכסני פוע לא ברול, אלא רובינר מסביר שזה פוע לא תקע, שלא מאספר כרנע מבחינתו המותמרת על השוק של המחרוזת המסומתים.

המורד נעבמת אחיחי היצילות הוא קרישה, ועמר בלב אחיחי הקודים והיום מהותהוללה. 'שכעברנו כמבנין העגנו 1.5%'. את יצילות זה לא משהסח, גורר פי עשר רעבדים רעבדים, ועוד יום ועוד יום. האו היה ארשודו שמביר ברול נחבדה. זאת אומרת, אני גם יומתי' אוח. ורתי אל נעבמו 30 שנה על הרבר הזה, רובינר נזכר.

המון שנויים בדרך. ועוד כמה מסמנים ועוד חומרים שהותנו וצפויים ושיטות. היצואה נכשיו היא התנגלות רביעית של השטמט הראשונה, אלא החוץ תמיד היה אותו רבד'.

היראז 'לייצר חשטל מכל משקל תחת חת' מש, כלי מגבלות. יש לך גג עגול, יש שיש לו חשטל, נעשה ממנו חשטל. יש לך אוטו, נעשה חשטל. יש לך שמאית, שריתה אתה פורק מבנות במספרים בתל אביב, על הגג תייצר חשטל בעלים של מאגר מים להשקיעו חשטל תחת התנת מות. יש לך מחסנים לוגיסטיים ענקיים, הגג על וול, כמו יש של אטות, ייצר ממנו חשטל. למה זה חשטל? יש לך פתרון מספיק קל, נמשך שורה זה חשטל'.

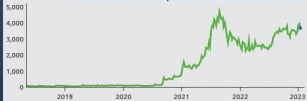
יש עורר. רובינר מוביל בחליפה רחבה כול אל פאחי הרטרול. מביבנו עצים, כלניות, מפרשים. לאקאן הוא הוחרר המונקרה מדי פעם, כרי לנקות את הארצי יוקה מה רודטם. משיש, שיהיה ארזי ורוליים, נולשת לאיפה המרבטל ומלשפת מנעך לצמחים.

השכנו עעבר היה קורר לאללה. השמים לבשו פוך שנראה רע לעסקי המילאה. 'אנחנו מתבססים על תוחלת המילאה. כשיארצי יש 1,700 שעות שטט בשנה, זהו מה שאחא מקבל', רובינר מריני. תמך, אב, הוא ומיסון ביחודי

התחיל בנת 12

מניית אפולו פאורו: 4,300 אחוז ב'5 שנים

הצטרף מנצ'ר

התמחות
מקום הית

אתה יכול לצפות כמילארד נג על מבנה תעשייתי גדול. את שלנו למשל ביומים. כעשרה טיפס מסכה מאנר טיפס.

המטרת הייצוא, ככל מקרה, כבר מה' כות. תיראן היא המפיצה בישראל של החברה הידועה הגנת: אספינסטלה חתמה איתם על שיחת פועלה ניסיוני לה' קנתה יריעות פולאריות על גנת של 90 מסאות: אמון הטינה פאליס לנג על מבנה לוגיסטי גדול בצרפת: לחברה הסכס עם פולקסוואגן לאספקה עתידית של עשרות אלפי יריעות בשווי 33 מיליון יורו, שישולבו בדגמי הרבט לא' חר גמר הייצוא והיו מיועדות להטעת המצבר: ויש גם מוצרים בשלבי פיתוח, שנבחרו מצפים שיפוצו למסחריים. כמי 22 מיליארד לרכב השמילי של אארי, המרכב משילוב היריעות הגמישות בחומרים המרכיבים את הגג, או מסכה מנוע ליתר, או פיליט ששיתוף שילוב יריעות פולאריות במבניות החשמלית של רנט. 'נציע לנג' וגם להספילידי גם ה'ראות', והרבה מנגיט.

צריך מה רקה להוריע. נג או מסכה מנוע סולאר, אם אכן יבשילו למועד מסחרי, ואם להסמך על דורבנד, כיוולס 5% אתה לחרים לארגינית הרבט כ'יום. על פניו, זה לא נראה מסכה בשוק הרבטי. 'זה בין 10 עד 15 שנה אקבל מתנה ממועדת ביום', רוד' אגרת חילק עליו, 'זה לא מהמשה כשאתה מסתכל על המטאל. אם יוציא מוכרת מיליון רבטי בשו"מ של הרגה הזה, אז 15 מיליון ק'מ ביום שקיבלו מהמשה, לא מאוחר תחת כוח פחמית המספיקת נ'א. כבית. ואם לכל הרבטיים שישוהם אתגריה סולארית, או להיספיק אריר על העולם. עך כשה אנחנו דורקים מאוחר שונטם 100 אחוז ממשמש

'זה לא עניין של יריעות של פאנל. זה יותר עניין של הידעיות של המבנית', מיטון אומר דורבנד: 'היריעות של הר' כבים משתפרת עם הזמן. החומרים יותר קלים. המנועים יותר יעילים. זה הכל יחד.

צילום: דניאל פריד

היריעות הפולאריות של אמילן פאנור משולבות בדגם של יונדאי

ונבד משיב כשאני שואל לגבי מתחרים. 'אני יכול להגיד שלפחות בקבוצת הזמן הנוכחית, אנחנו על טכנולוגיה שלישית. זה לא כי אני חושב ככה, אלא כי אני יודע שבאובדן בחרו אתנו, ואני יודע שאמזון הגיעו אלינו ועוד הרבה'.

אני שואל אם בתחומה שלהם הם רגע לפני שיוקל מגלה אותם. מיטון קצת מסס, שוקל מילים. רונברנד פותח. 'אני חושב שהתשובה היא כן. מיטון כן. העולם לא נילה אתנו עריי. חברות מאוד ספ' ציפיות יגיע. עריין לא הצגנו בתערוכה בינלאומית. יש תערוכות בעולם, ושם זה המקום של מי שרוצה שיכירו אותו. יש עץ ואני כבר שמונה שנים בתערוכות. יש עץ את דולנג, אלג', סטובנד, הונר הבון שיעויות אנליים. כל שנה רואים פאנל ומכירת יותר רעה, עך עוד שני מנגיטתו וזו אילוח החירוטות. אנחנו מביאים משהו שאני חושב שהעולם לא ראה.

'יש הרבה חברות בעולם שיתן מסו' צאת ענק בתחום סולארית, מלפנות. הן לא יודעות מי הן אפולו. מלפנות, הן אאורי יצלו אותנו גם יוצאר, ואז הרבט, חברה יותר גדולה. אנחנו מצפים שזה

אני מאמין שתוך עשרות שנים היסע על אוטו שמטעין את עצמו'. למסקיפיל ולבורסה, כאמור, נראה שיש סבלות. הם הביעו בחברה אמון, למרות שזו התרן המקריע של השי' נה החולפת. רונברנד מסכים שזה חריג. 'תכלס זה כף, מקריבים את הכיוון שלך את החוץ. זה אומר משהו טוב. שהעולם מבין שצריך להסריע בעתיד. אני מתחיל להרגיש שכולם מבינים את זה. הבנקים, הרבונט, מי שמסן, האנשים שרוצים'.

אנחנו בעולם שבו הצלחות, ובכל מקרה כלי, הוא רב אתגרי. 'אנחנו צריכים ל'יש מעל 120 אוביטסימאט שיש להן מחקרים בתחום, יש הונן טטארט'אפי. יש מספר מאוד קטן של חברות שיש להן מסך מוצר, ומספר אסך של חברות שיש להן מפעל תעשייתי כמו שמתחנן', רוד

מה שייקרה גם פה. ואז יתחילו חונטת גדולות.

'במסך אנחנו לא אפליקציה, אנחנו מייצרים, או להתפוצץ זה עניין של יכולות ייצור. אתה בזמן מפעל, המס' יכולת ייצור את יכולות הייצור שלנו ממשמעותיות. אבל מיד ברצה לעשות עוד שלושה מפעלים או הטישה או פנה שנבצלה למסן. לכן התפוצצות פה תהיה לדעתי על עשור ולא על שבועיים. או אנחנו מתחילים לרצות שהעולם יכיר אותנו. לפני המפעל זה היה נראה לנו חסר משמעות.

'במסך המטרה היא לעשות עולם נקי, ירוק, משמשים באנרגיה חמינית והטובה ביותר בעולם, ובמדת החברה להיות מוג'. בינלאומי. היום אתה אומר אני קונה ג'יפ, מלאפון, כי אתה חיר הארטיים. או אני רוצה שתגיד אני קונה אפולה. זה החלום'.

עומדים מחוץ למפעל החרים. מורידים פקדות, גיטיפים את הפסג של יאקנס. פתאום אתה מסתכל עליה קצת אחרת.

הרוחם המשווה של סוף יוצאר מתחבל יותר בחבנה. היטיטוט שלנו במחנות העתיד במחנות השמלן הסולארית של אפולו פאנור, ככל אפנפ, עמד להסתיים מקרה, כשהמטעבנת בין המבנות מגינולוינס. ובאזורי מרתח תחושה של משהו גדול ומרגש, אטוריד ליפזון שהוא נראה כמו אבא גאה. על הפגיש שלו עם רה הבצע שנראתה מרוצה. 'קצת מרכיש לי קטן', הוא מפתיע עם הלוגנה.

מורח חשבת. מי אומר על רירה חד' שה, משופצות, יש עשר אלף מסר מרובע, שורא קטנות ליק רגע או שניים כדי להבין. הלוטוט של ושל החבר שלו ממשולשים גדולים. ומרחביים. עך לאן שנגיעות קרני השמש. והמפעל שפה לא מספיק כדי להכיל את מה שהם מתכננים. 'במסך', מיטון הסכים, 'מספיק לישראל אילי, בקיט'.